

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspeditelj v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 104.

V Ljubljani, v torek 8. maja 1894.

Letnik XXII

Vrejenje valute.

Mi ne spadamo mej tiste, ki bi bili vrejenje valute zmatrali za posebno koristno državi in tudi v sedanjem finančnem ministru ne vidimo moža, ki bi bil sposoben to vprašanje privesti do ugodnega zaključka. Reči moramo, da smo imeli veliko več zaupanja v finančne sposobnosti Dunajevskega in Steinbacha nego pa v Plenerjeve.

Da imamo prav, če smo skeptični, nam kažejo poslednji dogodki. Te dni je finančni minister hodil od kluba do kluba, da bi si pridobil državni zbor za svoje načrte.

Finančni minister se je lotil regulovanja valute na tistem koncu, kakor to žele kapitalisti. Spraviti hoče najprej iz prometa državne bankovce. To je najeti hoče toliko državnih posojil, da se bodo lahko ti državni bankovci spravili iz prometa. Letos in drugo leto hoče blizu polovico teh bankovcev spraviti iz prometa, pozneje bi seveda spravil vse. Sedanji državni bankovci so nekak brezobrestni dolg, torej tak dolg, ki ne teži davkoplačevalcev. Pozneje bi pa dobili dolg, ki bi davkoplačevalce težil. Vseh državnih bankovcev je nad 400 milijonov in če vzamemo posojila, da jih spravimo iz prometa, treba bi bilo zato toliko posojila, da bi od njega plačevali 17 milijonov goldinarjev obresti na leto. To je pač lepa svota in vsak poslanec si mora premisliti, predno bode v kaj takega privolil.

Zato je naravno, da se je v vseh klubih pokazalo mnogo nasprotnikov Plenerjevimi namerami, ki merijo le na to, da se kapitalistom pripomore do lepih dohodkov 17 milijonov goldinarjev.

Sicer mi vemo, da se bodo ti bankovci morali spraviti iz prometa. Poprej ni mogoče začeti plače-

vanja v gotovini. Če tudi bodo žrtve velike, bi mi vendar jim ne ugovarjali, ko bi urejenje valute bilo že tako daleč. Plener sam je pa priznal, da bo še leta in leta preteklo, dokler se začne plačevanja v gotovini in tudi za odpravo ažijski ni vedel in ni obljubil nobenega sredstva. Dokler se pa ne misli na plačevanje v gotovini, pa ni najmanjšega povoda, da bi morali državne bankovce zamenjati z obrestljivim dolgom. Po našem mnenju bi vsak pameten finančni minister, kateremu so mar interesi davkoplačevalcev slednje leto tistih 17 milijonov, ki bi jih potrebovali za obrestovanje novega posojila, porabil, da zamenja nekoliko državnih bankovcev. Tako bi v teku let, predno se začne plačevanja v gotovini iz prometa spravil večino državnih bankovcev, ne da bi se napravil nov državni dolg. Seveda Plener tega noče, ker je odvisen od židovskih kapitalistov, ki bodo skušali, v kolikor je moči, dobička napraviti z vrejenjem valutne reforme. Govori se, da je ta dolg sramoten. Morda je to resnica. Časti dolg državi ne dela, naj se že plačujejo obresti ali pa ne, to mi sami vemo, in tudi dolgov, ki jih napravi Plener, ne bodo častni dolgov. Sicer pa to sramoto prenašamo že več desetletij in jo torej lahko še nekaj časa. Ravno tako nečasten je bil ta dolg, ko je vladal liberalni Auersperg, ali vendar se niso liberalci izpodtikali nad tem. Zakaj ne? Tedaj je vlada vedno delala dolgove, torej so židovski kapitalisti vedno želi. Dunajevski in Steinbach sta pa finance uredila in ni več take prilike, da bi želi. Zato se pa mora najprej ta neobrestljivi dolg premeniti v obrestljivega, da kaj zaslužijo Rothschild in drugovi. Tako se polagoma omaje red v državnih financah in židje bodo zopet služili.

Pa še nekaj drugega je. Pri vrejenju valute

igra avstroogerska banka silno vlogo. Če se privilegij bančni nekoliko ne spremeni, vrejenje ni mogoče. Finančni minister je pa stavil do banke vprašanje v tem oziru, ali v odgovoru mu je banka stavila take pogoje, da je sam minister izjavil, da jih nikakor vsprejeti ne more in je celo izrekel, da bo treba morda osnovati novo državno banko. Tukaj teh pogojev ne bomo razpravljali. Ker je sporazumljenje z banko nekaka podlaga za valutno reformo, zato so pač tisti prav imeli, ki so zahtevali, da naj se počaka z vrejenjem valute, dokler bomo z banko na čistem. Tako se utegnemo predaleč ž njo zamotati. Pozneje jemati iz prometa bankovce, ki jih izda banka in sploh umikati in preklicavati dovršene stvari, je težavno in bi gotovo slabo vplivalo na naš narodnogospodarski razvoj. Pomisliti je, da se bode pri obnovljenju privilegija na zbor pritiskalo, češ da pride vsa valutna reforma v nevarnost, ako se z banko ne pogodimo. Nam se celo dozdeva, da je finančni minister v nekakem sporazumljenju s kapitalisti, da se nadaljuje valutna reforma, da bodo pozneje državnemu zastopu roke tako rekoč zvezane.

Zato pa mislimo, da je dolžnost konservativnih poslancev, da dobro pomislijo, kako bodo glasovali, ker zadeva jih huda odgovornost, ako povekšajo moč kapitalizma na škodo prebivalstvu.

Govor poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru dne 11. aprila 1894.

(Konec.)

Odgovor Šukljeju.

Konečno moram spregovoriti še nekaj besed o govoru, katerega je imel moj rojak v tej zbornici

LISTEK

Dve sestri.

(Povest. — Slovaški spisal Sv. Hurban Vajansky.)

V. Nad vodo.

(Dalje.)

Nekdo potrka na duri.

Blagoslovljena roka! Št'astny gre iz sobe in ostavi v nji razburjeno devo, uničeno pred samo seboj, osramočeno, ponižano.

Na hodniku stala je Ana.

„Bože moj, i vi trpite,“ pravi dekle, videč njega obličje, izražajoče obupanje.

„Pred vami ni ničesar možno skrivati, Ana! Pred seboj imate blodnega, slabega moža! Toda on bo vse zopet popravil. Danes poskrbel sem vse, da se reši vaša čast. Ana, povem vam to zbog tega, ker ste močna deklica, — sestri ničesar ne povejte. To bo moja poslednja usluga; to ni bahanje, to ni igra za junaka. Druge pomoči ni.“

Vojteh žalostno pogleda Ano, toda z obličja mu je žarela odločnost.

Ani šine kri v glavo. Zopet nova zapletenost, zopet novi viharji.

„Pokoriti hočem sramotilca vašega; kako rad darujem življenje za vas, katerega vam posvetiti ne morem — ker je hočem darovati sestri vaši.“

Molčé stisne Ana Vojtehu roko in odide iz sobe. Jedva so jo nesli nogi. Bala se je za oba . .

toda v boli in tesnobi ni omagovala, na površje je prihajala nje ljubezen do divjega jezdeca. Zdrkne na kolena ter moli pred podobo Križanega in goreče prosi pomoči iz nebes!

Ne da bi potrkal vstopi notri oče.

Vidno se je postaral poslednje dni.

„Veš“, prične tihim glasom, „da rad vidim jasno pred seboj! Somrak me umučí. Poznati hočem tvoje gorje in svojo nesrečo. Pripravljam se k baronu, toda slepo nočem tavati. Tu stojim pred teboj kot oče, na mestu božjem. Odpri mi svoje srce, meni treba poznati vse njegove želje.“ Starec jezno, srpo zre na hčer. Ana ga prime za roko in mu tihim glasom pové vse. Starcu zaleskečejo oči, ko zvé o možatem postopanju Št'astnega.

„Boš li šla danes?“ vpraša jo ljubeznjivo in krotko.

„Ne,“ odločno odgovori Ana in srce ji koprni krčevito.

Pomirjen odide oče k svoji ženi. Dolgo sta govorila brez hrupa, brez razburjenosti. Konečno se pripogne starček k soprogí, prime jo za glavo z obema rokama in pritisne k svojemu licu. Imel je rosne oči. Varinska se nasmeje vsled notranje blaženosti.

Prvič je občutila neko lahkobo v sreč! Mir je bil med njim in njo! Tih, svet mir, dosežen po nekolikoletnem pokornem zatajevanju.

Drugi dan je zopet govorilo vse mesto o Važeckem. Kako bi tudi ne! Zjutraj sreča na ulici

Bárányja ter ga našeška z jahališkim bičem po ušesih in obličju. Vrhu tega so govorili o novih dvo-bojih. Celi romani so se kovali, cele historije vedeli so pripovedovati radovedni ljudje.

Važecky gre po izvršeneni kaznitvi starega Falstafa naravnost k Št'astnemu.

„Gospod, izvolili ste poslati k meni poziv,“ dé mirno, kakor bi šlo za šalo, „prišel sem vas obvestit, da se midva ne bova bila.“

Št'astny obledi.

„Še manje se bova tako pogajala,“ odgovori jezno Št'astny ter razburjeno zaškriplje z zobmi.

„Ne bodite tako strastni, gospod advokat. Stvar treba mirno premisliti. S čim sem vas razžalil?“

„Razžalili ste dekle in obitelj, katera mi je blizu.“

Baron se zasmee. „Odpustite, kar je vam drago, dovolite, da bi bilo i meni. Vi ste se zagledali, isto tako jaz; jaz pošteno mislim, nič manj nego vi. Čemu tedaj krvi? Od naji ne zavisi razsoditev tega spora. Predlagam vam: Prosil sem gospodično polurnega razgovora; ponosna gozdna vila ni prišla. Toda stvar se mora dognati. Če pa gora ni hotela priti k Mohamedu, šel je Mohamed k gori. Na razpolaganje sem vam: voz moj stoji pred hišo! Pojdiva oba naravnost skozi vrata ter opustiva pot skozi okno. In kar dostaje razžaljenja: gospod, to ni tako hudo. Prepustiva najin razpor Ani Varinski. Pri-segam, da mi bo nje beseda — povelje!“

(Konec sledi).

2/6 m m m

dne 5. t. m. Iz tega govora vzamem le jeden odstavek. Ta odstavek je pa bil v resnici tak, da zahteva naša patrijotična čast, da zavrne to izjavo slovenskega zastopnika. Govoril je o dveh tokih (čita):

„Jeden, ki ima sedaj še večino, morda veliko večino za-se, teži po razvoju narodne posebnosti z vednim czirom na skupne državne interese in v tesni zvezi z zapadno kulturo. Drugi, morda naravnnejši, izvira iz čuštva narodne skupnosti jugoslovanskih narodov in, gospóda moja, nevedé in nehoté narod vedno bolj obrača na izhod.“

Ta izjava nam podtika nekaj, kar je popolnoma neutemeljeno v razmerah. Dogaja se, da se nam od nasprotne strani, zlasti pa od nam sovražnega časopisja očita, da gledamo na vzhod; to nas ne moti, zaradi tega se ne vznemirjamo. Da pa to pravi slovenski zastopnik, to je pa novo, nečuvano. Tu se govori, da se jeden tok obrača na vzhod, drugi pa goji zvezo z zapadno kulturo. Že to, da se stvari tako nasproti postavljata, nam kaže, da ta del prebivalstva gleda daleč na vzhod, kajti govori se o zapadni kulturi v nasprotju z državami, ležečimi daleč na vzhodu ali jugovzhodu.

V tem oziru je govorila že domovina naša. Na vsej črti se je postopanje Šukljejevo odločno obsodilo in veseli me, da baš glasilo slovenskih članov koalicije nič manj odločno ne zavrača Šukljeja, kakor drugi listi. (Živahno odobravanje.)

Vprašam pa vzrokih, zakaj da se tako sumniči nas ali pa del naroda slovenskega. Morda smo mi zastopniki stranke, ki gleda na vzhod? Ne, to je nesmisel. Dinastični čut našega naroda je bil od nekdanj neomadeževan in slovenski zastopnik bi smel najmanj nanj metati kako senco.

Če pa je gospod poslanec mislil, da naš slovenski narod gleda le v Zagreb, kakor je nas „Neue Freie Presse“ blagovoljno vzela v varstvo, mu povem, da gledamo k Slovanom, ki bivajo v tej državi, naj že bivajo v severu ali jugu. Povem mu, da vedno simpatizujemo s Slovani te države in iščemo ž njimi zveze, in tega ne dela le del slovenskega naroda, temveč ves narod slovenski.

Čuditi se moram, da je gospod Šuklje, poročajoč pred nekaterimi meseci svojim volilcem, govoril še kot član stranke, kateri očita danes, da gleda na vzhod. Pri tej priliki je hudo mahal po stranki, za katero je danes govoril.

Kaj se je zgodilo v slovenskem narodu, da je gospod profesor tako premenil mišljenje svoje. V slovenskem narodu se ni ničesa prigodilo; samo vlada se je ta čas premenila, in gospod profesor naj sam odgovori, koliko je to nanj vplivalo.

Sedaj pa moram izjaviti, da bodemo glasovali proti dispozicijskemu zakladu, ker vlada je nam dala pač lepe obljube ali moramo še čakati, da se spremené besede v dejanja. (Živahno odobravanje.)

Profesor Šuklje je odgovoril na to:

Gospóda moja! Jaz bodem nekoliko popravil besede gospoda Ferjančiča, kolikor se tičejo mene, in sicer z listom, na katerega se je govornik skliceval.

V „Slovenu“, glasilu narodno-konservativne stranke, je bilo baš v tisti številki, katero je mislil gospod poslanec, na prvem uvodnem mestu z ozirom na telegram v „Slovenskem Narodu“, v katerem se trdi, da se moji ožji somišljeniki sramujejo onega sumničenja, katero sem nekda izrekel, to-lé (čita):

„Ožji tovariši poslanca Šukljeja nimajo nobene vzroka, sramovati se tega govora, in se ga tudi v resnici ni nikdo sramoval. Čudijo se pa, kako se o sumničenju govoriti more. Mari ne naglašajo jugoslovanski poslanci, s katerimi je naša napredna stranka v najožji zvezi, pri vsaki priliki hrvatskega državnega prava? In je mari naš radikalni dnevnik pozabil onega govora, v katerem je njegov duševni vodja v Dobrovniku govoril o hrvatskem državnem pravu, v katerem jedino nahaja rešitev slovenskega naroda.“

Če pa kdo v najkrotkejši in najprizanesljivejši obliki, ki se sploh najti more, nekaj konstatuje, o čemer se brez ovinkov in strahu očita govori, vendar nikdo v tem ne more videti sumničenja.“

Tak je položaj, gospóda moja! Nikakor ne mislim metati madeža na patrijotičen čit slovenskega naroda, za kateri se tako potegujem, kakor kdor si bodi izmed nas. Jaz sem opozoril le na ono smer, ki se nahaja za vsacega opazovalca dežele, ki deželo in stvari pozna in se navlašč ne dela slep, in katera teži v ono državno polovico.

Da je temu tako, za to imate vi dokaz v nekem članku „Hrvatske“, v katerem se odkritosrčno pravi: „Slovenski poslanci so odkritosrčno priznali, da le v programu hrvatskega državnega prava vidijo rešitev pred zapadno kulturo.“

Sami sodite, gospóda moja, je li to sumničenje, kar sem govoril. Kolikorkrat sem spregovoril v tej zbornici, in to sedaj ni prvič, nikdar se ni slišal iz mojih ust izraz, ki bi se mogel razlagati za kako sumničenje ali podtikanje. To pustim onim gospodom, ki imajo za to več spretnosti in nadarjenosti, kakor je pokazal današnji Ferjančičev govor.

Gospod Ferjančič je na to opomnil: Faktični popravek gospoda Šukljeja moram faktično popraviti. Gospod Šuklje naj bi namesto prvega članka, na katerega se sklicuje, bil nam kaj povedal iz drugega. Potem bi bili vedeli, kako v njegovi domovini mislijo o njegovem napadu na slovenski narod ali del slovenskega naroda. Če se pa on izgovarja — kakor že nas „Neue Freie Presse“ jemlje v varstvo — da je nam očital, da gledamo le čez Sotlo v Zagreb, sem mu že v svojem govoru povedal, da zaupljivo gledamo povsod tja, kjer bivajo Slovani v tej državi, povsod ondi iščemo simpatij in dotike.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. maja.

Cesar o parlamentarnem delovanju.

Pri dineju povodom krsta najmlajšega nadvojvode v Welsu se je cesar pogovarjal s tamošnjim županom o delovanju parlamenta. Videlo se je, da je vladar o vseh podrobnostih dobro poučen. Nadeja se, da se budgetna debata izvrši do konca maja. Vladar je naglašal, da je neobhodno potrebno, da se nadaljuje vrejenje valute. Župan je opozoril vladarja na težave, ki se stavljajo temu vrejenju, ali vladar mu je odgovoril, da se stvar mora izvršiti, ker se je začela. Potem se je cesar z županom razgovarjal tudi o socialnem vprašanju. Obžaloval je, da skrajna smer dobiva vedno več vpliva. Želeti bi bilo, da se sporazumijo delavci in delodajalci. To bi bilo dobro tudi za delavce, ki bi se morali ozirati ne le na svoje koristi, temveč tudi na koristi delodajalcev.

Srbija. Srbska vlada je odpustila iz službe sodnike, kateri so se izrekli, da kraljevi ukaz o rehabilitaciji kralja Milana ni veljaven. To je pa naravnost rušenje ustave, po kateri so sodniki neodvisni in neodstavljeni. Državni pravdnik se je proti odločtvi prvega sodišča pritožil na kasacijsko sodišče. Poslednje je pa razsodbo odložilo na jeden mesec. Menda hoče to sodišče počakati, kako se stvari ta čas razvijó. Vlada hoče bajé z vsemi silami varovati avtoriteto kraljevo. Radikalci se pa bajé mislijo tudi poslužiti sile, ko vidijo, da vlada deluje s silo. Poskusili bodo spuntati narod, pri katerem imajo še vedno precej zaupanja. Prav lahko se pripeti, da vsled notranjih homatij pride še obstanek srbske države v nevarnost. Vstaja bi bila sedaj nevarna, ker je mej narodom mnogo orožja.

Pravda proti rimski banki se sedaj vrši v Rimu. Glavni zatoženec je izpovedal marsikaj, kar ni v čast italijanskim državnikom, ali se ne ve, koliko je na njegovih izpovedbah resnice, koliko pa laži. Sklicuje se največ na ljudi, ki so že umrli. Tudi svojega spovednika, ki je tudi že umrl, vleče v to stvar. Tako imajo vladni pristaši priložnost trditi, da zatoženec laže. Mogoče je pa vendar, da je v njegovih izpovedbah tudi kako zrno resnice, ali je vlada že skrbela, da je vsa dokazila uničila. On trdi, da je že 1868, ko je on prevzel vodstvo banke, bilo mnogo premoženja zapravljenega, ali ga je tedanji finančni minister oviral, da ni mogel točno preiskavati njenega premoženja. Pozneje je banka zgubila mnogo milijonov, da je vzdrževala kurs državnih papirjev. Ti milijoni pa na željo vlade niso vkujženi. Pač je on imel poseben zapisnik, ki je pa izgubil.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. maja.

(Slavlje petindvajsetletnice šolskih postav.) Iz Celovca, dne 7. maja: Tukajšnji liberalni listi objavljajo natančnejši spored za — slovesnost, ki jo prirede koroški učitelji dne 14. t. m. v Celovec v proslavo petindvajsetletnice šolskih postav. Razvidimo iz njega, da bo slavnostni govor govoril proslavljeni „drachentöter“ Slovencev — Hugon Moro. Znabiti boče zopet navil tisto svojo pesen, kako treba Slovence „zermalmen“. — Isti listi poročajo, da se je na to slavnost posebej povabil c. kr. dež. predsednik,

deželni šolski svet, deželni odbor, mestni zbor, okr. in krajni šolski sveti, itd. Učiteljem pa se nalaga kot „Gewissenspflicht“, da na vsak način pridejo poslati brezverske šolske postave! Takega strogega poziva koroškemu učiteljem pač ne treba. Saj vedó, da se s tem prikupijo na višjem mestu in zato — bodo prišli. Prišli bodo pa gotovo tudi prej imenovani uradni krogi, saj ne manjkajo nikjer, kjer gre zoper Slovence in zoper katoliško stvar. In da pojde prihodni ponedeljek zoper nas, zato nam je porok ime slavnostnega govornika in povabljenega gospoda!

— m —

(Imenovanje.) Predsednik deželne vlade baron Hein je imenoval finančnega konceptnega praktikanta Silvestra Domicelja in konceptnega praktikanta dolenjeavstrijskega namestništva dr. Antona Pilshoferja konceptnima praktikantoma pri politiški upravi za Kranjsko. — Gimnazijski profesor v Zagrebu dr. August Musić je imenovan rednim profesorjem klasičnih jezikov na modroslovskem oddelku zagrebškega vseučilišča.

(Okrajni cestni odbor za ljubljansko okolico.)

Dne 2. maja je bil pri okrajnem cestnem odboru za ljubljansko okolico za načelnika izvoljen g. Lovro Kavčič, posestnik in poštar Medvodami, ker vsled bolehnosti dosedanji zaslužni načelnik gosp. Jakob Matjan izvolitve ni vsprejel — za namestnika pa g. Adolf Galle, posestnik iz Zgornje Šiška.

(Drzni uzmoviči.) Iz Planine se nam piše 5ega tega meseca, da sta 27. aprila prišla dva postopača, kakoršnih so vedno ceste polne, v grad Haasberg beračit. Prejela sta od grajskega kastelana vsak 10 kr. milošnje, potem pa se zmuznila po stopnjicah v tretje nadstropje, kjer je te dni stanoval knezov brat princ Robert in ukradla v njegovi sobi celo poletno obleko, dvoje čevljev, več finih smodk in zavitek izbornega „latakija“ — tobaka, prilastila si še v sobi strežajevi njegovo uro z verižico in izpraznila mu denarno možnjico ter s tem bogatim plenom srečno odnesla pete, ne da bi ju bil kečo zapazil. Princ Robert, ki nekaj dnij tu biva zaradi petelinjega lova, je v stranski sobi mirno spal in ničesar čutil. — Žendarmija je tatvino hitro nanzanila c. kr. sodišču v Logatecu in posrečilo se je, obadva ptička vjeti, jednega v Logatecu, drugega v Idriji. Prvega je izdal fini tobak, drugega knežja obleka, katera njegovemu zanemarjenemu telesu ni nič prav pristojala, dasi se je delal živinskega trgovca. — Za nekoliko mesecev bode ptuja last varna pred njima. Jeden izmed nju je Korošec, drugi Štajarec, obedva stara, vže večkrat kaznovana grešnika. — Seveda svetli princ obleke, v kateri se je nekoliko dni vlačugar košatil, ne bode več rabil, ukazal jo je dobro oprati in kakemu resničnemu ubožčku podariti.

(Goriške novice.) Piše se nam: Občni zbor „Slov. Alojzijevišča“ bode še le junija meseca. „Pr. L.“ je poročal po govorici, da bode 17. t. m. Toda odbor želi, da pride k zborovanju obilo članov, ker želi izvedeti občno mnenje čč. duhovštine o nakupu svoje hiše. Duhovniki dobijo posebno vabilo. — Slovesna procesija na Sv. Goro pri Gorici odšla je 7. t. m., ob 4. uri zjutraj iz prvostolne cerkve brez dežja, ali komaj so bili romarji v svetišču, je začel gost dež. Vreme je zelo južno. — Blagorodni gospod Franc Hafner, ravnatelj ženskega učiteljišča v Gorici, praznoval je 7. t. m. 40letnico službovanja. Ob 8. uri zjutraj je bila mladina pri maši, popoldno koncert. Častitamo zaslužnemu možu in želimo, naj ga Bog ohrani mnogo let!

(Iz Brna.) 2. maja. Sokolski shod dne 1. julija tega leta je prepovedalo policijsko ravnateljstvo. Priziv se more vložiti v 8. dnevih pri dež. predsedništvu. Se bode zgodilo. — „Selské listy“ pišejo z vso gotovostjo, da se niso hoteli udeležiti češki poslanci, in posebno dr. Herold z bora lidove stranke v Brnu, radi prevelike arrogance dr. Stránskega krščenega žida. Judje „selské jednoty pro Moravu“ niso zadovoljni s programom in resolucijami zbora, in vendar se je uprav v tem kmetijskem društvu lidova stranka pričela. Kot odgovor na isto zborovanje, so se vršili v nedeljo razni shodi, kakor: v Brnu obrtnjski, v Náměsti in Předměstí. Kat. pol. društvo v Hranicah novo društvo „občanská jednoty“. Povsod se je povdarjala sloga v boju zoper častiblepnost nekaterih sebičnežev (dr. Stránský). — Ustanavlja se žensko društvo za odrasle slepa dekleta. — Povodom 25letnice vli. g. dr. Mlčocha, profesorja pri bogoslovnem oddelku v Olomucu, je napravila katoliška beseda sijajen koncert, pri katerem je omenjal prem. prelat dr. Hanel zasluge

jubilantove. Od vseh krajev so prišla voščila in deputacije. — Včerajšnji dan je minul v Brnu brez vršča. Tvornice so počivale, pa tudi stavci v tiskarnah niso delali. Delavcem je bil dovoljen javen tabor. — Stavka v Mor. Ostravi gre h koncu. — Kakor so rešile nekdanj gosi rimski Kapitolij s svojim ščebetanjem, tako je zaprečila miš velikanski požar v tovarni Teuberovi. Hišina Teuberove gospe je hotela zapoditi iz svoje sobe miš. Ko je vstala, in miš podila, zagledala je plamen, ki je iz tovarne švignil. Ogenj so še v začetku potlačili. Hišina je dobila za to 100 gl.

(Ogenj) Iz Kočevja dne 4. maja. Na vnebohod popoldne po blagoslovu je naznanil v Stari cerkvi plat zvona, da gori. V Slovenski vasi (Windischdorf) so gorele tri hiše. Domači gasilci so se nemudoma odpravili gasiti. Pozneje so prišli še kočevski gasilci. Ker ni bilo vetrno, ni se širil ogenj, in vrlim gasilcem se je posrečilo ogenj omejiti. Tožno je bilo videti, kako so ljudje v praznični obleki pridno donšali vodo in pomagali gasiti. Sesatk ni bilo videti. Ob 9tih zvečer so se vrtni kočevski gasilci na svoj dom. Ogenj je neki zanetil slaboumen osemnajstleten mladenič. Pogorelici so zavarovani. Gledalcev je bilo vse črno.

(Sneg). Iz Rovt se nam poroča 5. t. m.: Danes popoldne okoli 4. ure začelo je tu močno deževati, za dežjem padala je sodra, ob 5. uri pa je jejo nakrat na vse pretege snežiti. Toplomer kaže zdaj, ko vam to pišem. + 1½ °R; silna burja bruje. — Naša farna cerkev dobila je te dni lep altarni prt iz čista svile, ki stane do 150 gl. — Vezenje in drugo oskrbela je gospa Ana Hofbauerjeva iz Ljubljane. Delo je kaj lepo.

(Pojasnilo.) Iz Drage pri Višnji gori smo dobili nastopno pojasnilo: Ker se vsled dopisa iz Višnje gore v „Slovenca“ z dne 19. aprila, št. 89, katerega nekateri meni podtikujejo, goji proti meni od neke strani vedno hujša neopravičena nevolja, izjavljam, da omenjenega dopisa nisem pisal in da tudi sicer nisem v prav nobeni zvezi z dotičnim dopisom. Jožef Erjavec. — Opomba: Tudi vredništvo potrjuje, da od g. Jožefa Erjavca ni prejelo omenjenega sporočila. Sploh pa se nam ne zdi dostojno, stikati po osebi dopisnikovi; ako je sporočilo resnično, potem na tem nič ni, naj je piše Peter ali Pavel. Da je bilo v tem slučaju sporočilo resnično, priča ravno to vohanje po dopisniku. Toda ako ima žandarmerijski načelnik tudi sicer tako slab nos pri iskanju krivca, kakor se kaže v tem slučaju, potem si pač ne bo nabral lavorik v svoji službi.

(Iz Prage) 2. majnika: Včerajšnji dan 1. majnik je minul v Pragi in okolici, kakor tudi po družih krajih, kolikor se je moglo izvedeti brez posebnih demonstracij delavcev. Nekoliko jih je oviralo izjemno stanje, mnogo bolj pa k temu pripomoglo, da se precejšen del delavcev samih za svoj „praznik“ ne briga in ne poteguje več toliko, kakor pred nekaj leti. Še 30. aprila ni bilo znano, koliko delavcev bode delo ustavilo. Na strelškem otoku so se počasi zbirali in še le popoldan okoli 4. ure je dostopilo število zbranih na 12.000 oseb. Opazili smo, da so se začeli delavci med seboj cepiti, kajti zborovali so tudi po drugih krajih, kakor v Žižkovu, Karlinu, Holešovicah, Vinogradih itd. Sploh se sme o praških delavcih reči, da so se vedli precej dostojno. Ne tako v Plznu, kjer so bile na vseh predmetjih dragonske straže in vojski pripravljene v vojašnicah čakali. Glavnega zbora pri „angleškem dvoru“ se je udeležilo čez 5000 delavcev. Znani gledališni igralci in pisatelj burk fr. Ferd. Šamberk je slavil 30. apr. štiridesetletnico svojega delovanja v službi boginje Thalje. Petnajst let je bil star, ko je nastopil pred 40 leti v Schillerjevih „Roparjih“ kot junak Kosinski. Potem je prišel pod vodstvo Jos. Kaj. Tyla, od njega jo je popihal na Nemško, zopet se vrnil, ko je moral iti k naboru. L. 1866. bi bil moral v vojsko, ako bi se ne bila za njega potegnila njegova soigralka Pavla Luccova. Tedanji poveljnik grof Clam-Gallas mu je podpisal „obšit“. Spisal je igre: „Rodinno vojna“, „Palackého třída“, „Podskalák“, „Jedenacté prikázání“ in druge. — Vrednik Brynychovih „Slova pravdy“, kapelan V. Stejskal je imel tožbo z dr. Herbenom, ki je spisal pamflet o sv. Janezu Nepomučanu. Obe stranki ste se spravili, ker se je izrazil dr. Herben, da ni hotel razžaliti niti cerkve, niti sv. Janeza, niti cerkvenih institucij ali hierarhije. Ako bi ne imel g. pisatelj namena koga žaliti, ne bil bi smel tako pisati. — Pred nekaj časom se je raznesla vest, da je akademsko društvo „Slavija“ uradno razpuščeno. To se pa ni

zgodilo, ker društvo se bode samo razpadlo zaradi „nerva rerum“. O tem se zdaj mnogo govori, in ni čuda toraj, da so smatrali „Nar. Listy“, za dolžne „Slavijo“ zagovarjati, ali vsaj pozornost od nje odvrtiti, pišoč, da je društvo „Arnošta z Pardubic“ blizko svojemu prepadu. Za to društvo se ni treba zgolj nič bati, razpadlo že ne bode, naj se še toliko zoper njega hujška. Pred palačo grofa Trauttmansdorfa so našli redarji po noči bombo. Bila je ta steklenica napolnjena s smodnikom in drugimi sličnimi nevarnimi stvarmi. Vjšela je na žici raz mrežo v oknu. Hudobnež je najbrže mislil, da bode kakšen človek vanjo zadel, žico pretrgel in bomba se bode razpočila. Skoraj ravno tako bomba so našli v Nachodu; da se ni razpočila, je preprečila huda ploha. — Delavci v Eltrichovi tvornici v Jaromeru so začeli delati. — V koušimski okolici so se utrgali oblaki. Vdrla se je grozna toča in dež. Hitro naraščajoča voda je odnesla več hiš.

(Iz Dobrepolj) 6. maja: V naši okolici je pravo gnezdo hroščev; vže so jih v eni sami vasi nad 50 mernikov pokončali. Šolska mladina, z gosp. učiteljem Jakličem jih kaj pridno pokončuje, kar je v resnici hvalje vredno. Županstvo je razpisalo 50 kr. od starega mernika nagrade. — Naš čast. gospod župnik bode obhajal letos v avgustu biserno mašo, ako jim ljubi Bog ohrani zdravje. Ravno letos bo tudi 50 let, odkar je bila naše farna cerkev dozdana in blagoslovljena; morda bi bilo prilično obe slovesnosti skupno obhajati?

(Iz Kočevja.) Na poziv okrajnega šolskega sveta je sklenil okrajni šolski svet, da se šolska mladina uporabi pri uničevanju hroščev. Zato je odločil osem dni ali 16 poldnevov brez pouka in ukazal, naj gre učiteljsko oboje s šolskimi otroci na označeni kraj, da zatre ta škodljivi mrčes (otroke?) Koliko žetve doneso te hroščeve počitnice, ne sodimo. Upajmo, da bogato. Vprašamo pa: Bog vé, ali bi bili šolski svetniki takó darežljivi s šolskimi počitnicami, ko bi se cerkev oglasila, da bi se pouk skrčil za kako uro o priliki cerkvenih obhodov?

(Iz Celovca), dne 7. t. m. Tukajšni listi so sprožili misel, naj se sezida v proslavo petdesetletnice vladanja cesarja Frana Jožefa I. v Celovcu velika društvena hiša s primerno velikimi in „dostojnimi“ prostori, da se vam „dostojno“ morejo vršiti razne slavnosti. „Fr. St.“ pri tem seve posebno mislijo na „schulverein“ itd. Potrebni „drobiž“ za tako stavbo naj dajo dežela, celovško mesto in pa kor. hranilnica. — Bode-li ta predlog prodril ne vemo; pa nesreča bi ne bila, da se priskrbe večji prostori za razne slavnosti! Postavim dvorane, ki so v Celovcu doslej na razpolago zadostujejo sicer za izredne in redne občne zборе „Communalvereina“, „Deutscher Verein-a“, koder se običajno zbira 12—20 udeležencev, ne zadostujejo pa za sijajne slavnosti našega slov. kat. političnega društva! Upamo, da gospoda potem prepusti tudi nam nove dosti velike prostore, saj se hvalijo, da so „liberalni“ — ka-li?!

(Sirarnica v Rovtah) nad Logatcem dobila je od deželnega odbora kranjskega 300 gl. podpore za napravo potrebnega orodja.

(Amerikanske novice.) V Clevelandu sezidali si bodo Slovenci svojo lastno cerkev, za katero so se darovi pobirali začetkom meseca aprila. — Na misijon v Pennsylvanijo se je podal 9. aprila č. g. Vit Hribar. — Dne 1. aprila so v mestu Joliet ustanovili „Jednoto“, na katerej je do sedaj pristopilo 10 slovenskih katoliških podpornih društev. Udov ima do sedaj nekaj manj kakor 500. Svoje delovanje prične s 1. junijem t. l. ter bode plačevala 1. leto 500 dolarjev dedičem umrlega uda. Ako umrje žena možu dobi po njej 150 dolarjev. V odbor so bili voljeni gg. Franc Suštaršič, duhovni vodja, Jos. Stukel predsednik, Štef. Pašič podpredsednik, Mih. Wardjan, Jan. Pakiž, tajnika; Anton Braneč; Jan. Obrster, Pet. Miketič nadzorniki. — Naj bi vrlo vspevala ta prekornostna družba in amerikanske Slovence jejičila tako v katoliškem kakor v narodnem duhu!

(Poročil) se je danes g. Iv. Mlakar, c. kr. davkar v Slovenskem Gradcu, z gospodženo Gabrijelo Perlesovo iz Ljubljane.

(Cirkus Amato) prične dajati svoje predstave prihodnje dni. Družba ima na 30 kaj dobro dresovanih in izšolanih konj, več vrlih „clownov“ razun tega pa nič manj dobrih jezdecov in telovadcev. Predstave se bodo vršile na cesarja Jožefa trgu v zagrajenem igralnem prostoru.

(Darovi). Za bolno mater z 9 otroki daroval je g. J. O. 1 gl.

Društva.

(Spremenjena pravila isterske družbe sv. Cirila in Metoda) je primorsko namestništvo potrdilo 2 odlokom št. 6949 L. dne 24. aprila t. l. — Glavne črte spremenjenih pravil se, da je sedež družbe v Opatiji, ter da se morejo ustanoviti tudi podružnice liki po pravilih naše podružnice. Prinosi se delijo na ustanovnike po 100 gl., podpornike po 25 gl., redne člane po 1 gl. na leto in izredne, ki plačajo manj kot jeden gl. ali vsaj za 20 nč. na leto. Podružnica se more ustanoviti, če se vpiše vsaj 20 članov. Kje se najde toliko prinosnikov, ki so pripravljene prinositi redno plačevati, naj se priznani družbenemu tajniku dr. M. Laginji v Pulju, ki bode storil potrebno, da se podružnica vresniči. Na delo torej rojaki! Zbijajte klin s klinom ter ne dovolite, da vam se „Lega Nazionale“ v deželi vgnjezdi!

(Slovensko planinsko društvo.) Dosedaj se je zglašilo od bratskega „Primorskega planinskega društva“ 50 izletnikov. V nedeljo 13. maja bode v Ljubljani skupni obed, zvečer koncert tamburaškega zbora „Jadranske vile“ na Sušaku in pevskega društva „Ljubljana“ v korist isterske in slovenske družbe Sv. Cirila in Metoda. V ponedeljek 14. t. m. zjutraj bode izlet na Bled, kjer bode opoludne skupni obed v Lujzini kopeli. Kuvert stane 1 gl. 50 kr.; Kdor se želi udeležiti obeda, oglasi se do torka 8. t. m. dopoludne ustno ali pismeno pri društvenem denarničarju g. J. Sokliču pod Trančo in pošlje ob jednem 1 gl. 50 kr. za kuvert.

(Bolniška blagajna mojstrov v Ljubljani.) V odborovi seji dne 28. aprila vršila se je nova volitev načelnika blagajne, ker je dosedanji načelnik g. M. Kunc odložil načelnstvo. Ker je g. M. Kunc navlic želam odbornikov svoje odpoved vzdrljal, izvolil je odbor načelnikom g. Karla Hinterlehnerja. Gosp. M. Kuncu, ki je blagajno ustanovil in več let uspešno vodil, izrekel je odbor svoje priznanje in zahvalo.

Telegrami.

Rešitev.

Gradec, 7. maja. Ob 11. uri je gozdni adjunkt Putick iz Ljubljane se podal skozi zgornjo odprtino v jamo. To je bilo težavno, ker bi se nasipi bili lahko udrlji. V 25 minutah je naznanil, da zaprti še živé. Pred jamo je bilo veliko veselje. Potapljevec Fischer je odšel takoj v jamo z živežem. Delalo se je dalje, da jih rešijo. Ko so jih spravili iz jame, so bili tako slabi, da se niso mogli po koncu držati. Pali so v omedlevico. Ko so se zavedli, so jim prišle solze v oči in poljubili so zemljo. Ganljivo je bilo videti, kako so jim vsi stregli.

Gradec, 7. maja. O rešitvi v lurloški jami zaprtih se poroča: Po noči in danes dopoludne so že bili toliko razstrelili skale, da se je moglo direktno dogovarjati z zaprtimi že ob 11. uri dopoludne. Neutrudnim prizadevanjem vseh udeležencev posrečilo se je ob petih popoldne vse zaprte popolnoma osvoboditi. Ko so jih okrepčali z jedjo in pijačo in izvršili, kar so odredili zdravniki, so je na nosilih nesli v dolino, od koder so jih peljali na vozev v mesto, katere je prekrbela rešilna družba. Le najmlajši, Haidt, ostal je v Semriachu, ker je preslab, da bi ga bili mogli kar v mesto prepeljati. Splošno se rešenci tako dobro počutijo, da je upati, da kmalu popolnoma okrevaljo.

Gradec, 7. maja. Po rešitvi zaprtih in odposlanem poročilu na Dunaj je došla častitka cesarjeva, ki se je mej naudušenimi klici navzočih prečitala pred jamo.

Civilni zakon v ogrski gospodski zbornici.

Budimpešta 7. maja. Gospodska zbornica začela je debato o civilnem zakonu. Duhovščina vseh obredov prišla je v velikem številu. Pred zbornico se je zbralo mnogo ljudij, ki so ministra Csaky-ja in Szilagyija navdušeno pozdravili.

Budimpešta, 7. maja. Ko je poročevalec v imenu odsekovem priporočil, da se zakon vsprejme, je knez primas se iz dogmatičnih ozirov izjavil, da mora ugovarjati vladni predlogi, ker nasprotuje nauku katoliške cerkve o neločljivosti zakona in zanika njegov zakramentalni značaj. (Odobranje na desnici). Gajzago zagovarja predlogo. Pravo vodni minister dokazuje potrebo civilnega zakona s stališča civilne zakonodaje. Skušava ovreči argumente kneza primasa, ker pod-

laga ne nasprotuje nobeni verski dogmi in tudi ne dela nobene sile vesti, temveč je le jamstvo za čisto zakonsko življenje. Ločitev zakona je večkrat boljša in dobrodejnejša nego nadaljno skupno življenje brez vsakršne podlage. Minister opozarja na Belgijo in Francijo, kjer je že dolgo civilni zakon. Odločno oporeka, da bi se bilo pri sestavi načrta zakona posebno oziralo na koristi protestantovstva. On priporoča, da se zakon vsprejme. (Prihodnja seja je jutri).

Štrajki.

Moravska Ostrova, 7. maja. V več premogovnikih Severne železnice v Moravski Ostrovi in Privozu štrajka kacic tisoč delavcev, zahtevajoč osemurni delavnik. Mir se dosedaj ni motil.

Moravska Ostrova, 7. maja. Tudi na šleški strani se je štrajk močno razširil. Tako ne delajo v vilčeških in ivanskih premogovnikih severne železnice. Vkupe v Šleziji štrajka kacic 5000 delavcev.

Dunaj, 7. maja. Več tisoč štrajkujočih zidarskih pomočnikov je skušalo s silo delujoče pregnati od dela. Policijo, ki jih je hotela razgnati, so kamnjali. Redarji so morali rabiti orožje. Sedem oseb so zaprli.

Dunaj, 7. maja. Popoludne ni bilo nobenih izgredov štrajkovcev. Dopoludne so zaprli sedem oseb, ki se sodnijsko, oziroma policijsko kaznujejo.

Dunaj, 7. maja. Popoludne sta bila dva shoda štrajkujočih delavcev. V okraju Landstrasse je shod se popolnoma mirno izvršil. V Oberdöblingu je bil shod buren. Ker so govorniki napadali oblastva in policijo, je vladni zastopnik moral shod razpustiti, čemur so zbrani hudo ugovarjali. Odšli so v dolgih sprevodih. Policija ni rabila orožja. Jedno osebo so zaprli.

Moravska Ostrova, 8. maja. Štrajk se širi. Število štrajkovcev je naraslo na 8000. Mir se dosedaj še ni motil.

Pravda zaradi rumunske spomenice.

Kološ, 7. maja. Danes je po železnicah in peš došlo kakih tisoč Rumunov. Ko so šli zatoženci v sodno dvorano, pozdravili so jih v špalirju stoječi Rumuni z naudušenimi klici. Ob 9. uri začela se je sestava protniškega sodišča.

Kološ, 7. maja. Posamični zagovorniki so ugovarjali, da se je za to pravdo delegovalo sodišče v Kološu, od katerega ni pričakovati, da bi bilo nepristransko. Predsednik je to odločno zavrnil. Sodišče je sklenilo, da imajo vsi zagovorniki govoriti mažarski. Na to je eden zagovornikov odložil zagovorništvo, drugi so pa sklenili, vložiti pritožbo ničnosti. Ko sta dva zatoženca ugovarjala temu, da bodo Nemažare sodili Mažari in da se vsled tega morajo klicati tolmači, je predsednik ju zavrnil, da pri sodišču ni niti Mažarov niti Nemažarov, temveč le porotniki. Ko se je sestavilo sodišče, so zagovorniki zahtevali, da se porotniki vprašajo, so li kaj udeleženi, a sodišče je to zahtevo odklonilo, ker se zatoženci niso poslužili pravice, odkloniti nekaj porotnikov.

Anarhisti.

Pariz, 7. maja. Kakor „Figaro“ poroča so v Patriju zalezli angleško ladijo, ki je

hotela v Bizerto vtihotapiti dinamita. Preiskava je dobila 20 zabojev dinamita na nekem otoku nasproti Bizerti.

London, 7. maja. Danes je bila strašna eksplozija v neki tovarni v Waldham-Abbey na severu od Londona. Poslovodja, 1 delovodja in 2 drugi osebi so mrtvi, 30 pa ranjenih.

Dunaj, 7. maja. Cesar je danes popoludne vsprejel princa Henrika Hessenskega v zasebni avdijenci.

Dunaj, 7. maja. Bolgarski knez Ferdinand se je semkaj ob polu šestih pripeljal in takoj potoval dalje v Monakovo, da bode pri pogrebu vojvodinje Amalije. — Za umrlo vojvodinjo Amalijo bavarsko se je odredilo jedentedsensko žalovanje.

Dunaj, 7. maja. (Zdravniško poročilo.) Zdravje nadvojvodinje Valerije je popolnoma povoljno. Ravno tako tudi zdravje novorojenega nadvojvode Huberta Salvatorja.

Dunaj, 7. maja. Pri današnjem dvornem obedu bili so tudi ruski generalni major Bezmoy, gospodje ruskega veleposlaništva, korni poveljnik Schönfeld in veleposlanik Calice.

Dunaj, 8. maja. zbornici poslancev predložila se je predloga, po kateri se izroča obrat na železnici Levov-Črnovec-Sučava državi, oziroma to železnico nakupi država, potem se je tudi predložila predloga o grajenju več lokalnih železnic v Bukovini. Začela se je debato o valutnih predlogah.

Praga, 7. maja. Umril je ravnatelj češke hranilnice Florian v 58. letu.

Arad, 7. maja. Mej mnogimi z dežele došlimi Rumuni in Mažari je v neki gostilni nastal hud pretep, pri katerem je bil gostilničar ranjen.

Rim, 7. maja. Odgovarjajoč na vprašanje poslanca Diligentija izjavil je zakladni minister, da so neresnične govornice, da so se pri preiskovanju immobilizovanega kovinskega zaklada pri bankah se zasledile čudne stvari. Neresnično je, kar se govori, da bi se bilo zasledilo glede visokosti zakladov in glede drugih nepravilnostij. Potem se je nadaljevala debata o vojnem proračunu.

Rim, 7. maja. Ministerski predsednik Crispi se je ob dveh popoludne semkaj povrnil in so ga na kolodvoru pozdravili ministri, državni podtajniki, mnogi senatorji in poslanci.

Pariz, 7. maja. Govori se, da je vlada ustavila plačo škofu vivierskemu zaradi nekoga ročnega pisma o upravi cerkvenih denarjev, ravno tako kakor nadškofu couliškemu.

Berlin, 7. maja. Selo Galrok gori. Ko je došlo to poročilo, se je cesar s posebnim parnikom odpeljal tja in dal sklicati berlinsko požarno brambo in spandausko posadko, da pojdejo na pomoč.

Umrli so:

5. maja. Alojzij Cesarec, magacinérja sin, 14 mesecev, Kravja dolina 2, vnetica možgan. — Marija Mirtič, delavčeva hči, 17 mesecev, Kolodvorske ulice 4, myelitis transvers. — Mihael Bergant, umir. pismonoša, 69 let, Dunajska cesta 15, vodenica. — Lucija Kokail, gostija, 83 let, sv. Petra cesta št. 11, ostarelost.

6. maja. Frančiška Simončič, kuharica, 33 let, Florjanske ulice 38, jetika. — Antonija Podkrajšek, magistratnega ekonoma hči, 16 let, Rečne ulice št. 8, vnetica ledic. — Jera

Vidmar, bišnega oskrbnika žena, 64 let, Franc Jožefa cesta št. 9, vodenica.

Tujei.

6. maja.

Pri *Storno*: Mally s soprogo iz Tržiča. — Lipa, Thiermann, Raitmeyer, Dilinger, Kaiser z Dunaja. — Aney, Camigliaro, Jurica iz Trsta. — Debič, Stern, Gaimer, Ohrenstein iz Zagreba. — Mayer iz Gradca. — Podboj iz Ribnice. — Polak iz Tržiča. — Kos iz Sela. — Korče iz Hotederšice. — Polak iz Borovlj. — Hauer iz Steyr-a. — Dapar iz Benkovca. — Vinhof iz Trbiža. — Majdič iz Jarš. — Lulik in Furlani iz Vipave. — Strnad iz Plzna. — Trpinc iz Kamnika.

Pri *Matiču*: Eschler, Wassing, Pohl, Hausner, Heller, Langer, Zuckermann, Tschepper z Dunaja. — Werschang iz Prage. — Tscherne iz Budimpešte. — Siroli z Reke. — Mortara Aristide iz Benetk. — Rieder iz Šmohorja. — Kolesnik iz Maribora. — Wollesnerger iz Inomosta. — Buchreiner iz Trsta. — Samenholzner iz Novega dvora. — Rosenbacher iz Gradca. — Dolenc iz Zagreba. — Franc in Viktor pl. Garzaroli, Suša iz Senožeč. — pl. Gutmannsthal iz Novega dvora. — Wölfer iz Vidna.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		735.7	8.6	sl. sever	oblačno	
7. u. pop.		734.8	13.0	sl. vzh.	"	2.10
9. u. zveč.		734.6	9.8	"	jasno	dež

Srednja temperatura 10.5°, za 1.9° pod normalom

V četrtek dné 10. majnika ob 9. uri darovala se bode v sv. Petra cerkvi tiha sv. maša za nepozabno nam družico pokojno gospo **Marijo Murnik-ovo**.

Šentpeterska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda.

280 1-1

Orgljarska

in cerkvenikova služba

župnije sv. Urha v Podgorji pri Slov. Gradcu odda se do 10. junija 1894.

Cerkveno predstojništvo. 270 (3-2)

Žlahtne rake

razpošilja po povzetju franko poštna pletenica 100 rakov 3 gld., 60 rakov-orjakov 3 gld. 90 kr., 40 največjih rakov 4 gld. 80 kr.

Da dospó raki živí gg. naročnikom jaméi

Monasteszyska.

276 2-1

Galizien.

Na prodaj je

hiša

v kateri je gostilna, ima 11 sob, 2 kleti in lep vrt. Cene ima 4500 gld. in lahko vknjiženo ostane 2400 gld. Leži ob premogokopu na Kranjskem. — Več pové upravništvo tega lista. 2 9 3-1

Solnčniki
krasne novosti
v največji zalogi
in najrazličnejše cene
priporoča 164 10-8

L. Mikusch,
tovarna solnčnikov in dežnikov
v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

Dunajska borza.

Dné 8. maja.		Dné 7. maja.		4% srečke dunajske parobrodne družbe	
Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 50 kr.	Ogerska zlata renta 4%	119 gld. 30 kr.	Avstr. rudedega križa srečke, 10 gld.	18 . 75 .
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 30 .	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 25 .	Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . 50 .
Zlata renta 4%, davka prosta	120 . 20 .	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 . 50 .	Salmove srečke, 40 gld.	74 . — .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 95 .	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 . — .	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 . — .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 . — .	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . 50 .	Ljubljanske srečke	23 . 25 .
Kreditne akcije, 160 gld.	353 . 65 .	Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 . 50 .	Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	151 . 50 .
London, 10 funtov strl.	124 . 90 .	4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .	Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 30:2	50 .
Napoleonor (20 fr.)	9 . 93 .	Kreditne srečke, 100 gld.	196 . — .	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 . 75 .
Cesarski cekini	5 . 93 .	St. Genois srečke, 40 gld.	70 . 50 .	Papirnih rubeljev 100	133 . 75 .
Nemških mark 100	61 . 17 1/2 .				

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjše dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.